

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בענין שבין

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי
מרח' בן יהודה 42, ירושלים
טל. 050-8323323
פקס. 02-6231851

העותר

- נגד -

מדינת ישראל

המשיבה

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה ליתן צו המורה למשיבה להורות על סגירת תיק החקירה שנפתח נגד העותר.

ואלה טעמי העתירה

1. העותר הנו נער בן כשבע-עשרה שנים וחצי.
2. העותר הנו תלמיד מכללה במגמה עיונית מצטיינים, מזה שלוש שנים, המתגורר בישוב הקהילתי אדם.
3. במהלך חודש נובמבר 2012, בהיותו בן חמש עשרה שנים וחצי, נלקח העותר לחקירה במשטרה והוטח בו כי הוא חשוד בהתעללות בשלושה ילדים תושבי הישוב בו הוא מתגורר, מספר חודשים קודם לכן, כאשר היה בן חמש עשרה וחודשיים, בקירוב. העותר הכחיש את החשדות כלפיו.

4. עוד בטרם הובא בפני שופט להארכת מעצר, העבירה המשטרה לאמצעי התקשורת מידע על מעצרו של העותר ועל תוכן החשדות כלפיו ועם הגיעו לבית המשפט ציפו לו בבית המשפט נציגים של אמצעי תקשורת רבים.
5. בית המשפט שבפניו הובא העותר בפעם הראשונה – הורה על שחרורו של העותר ממעצר. בית המשפט הורה כי העותר יימצא במעצר בית במשך שבועיים, ואולם במהלך אותם שבועיים יוכל להגיע לבית הספר בו למד במגמת מצטיינים.
6. מאז לא זומן העותר ולו לחקירה אחרת. למיטב ידיעתו של העותר, חקירת כל המעורבים הסתיימה בחודש דצמבר 2012, **דהיינו, החקירה הסתיימה לפני כשנתיים, בקירוב.**
7. בחקירת העותר נטען כלפיו כי המעשים המיוחסים לו אירעו בחופש הגדול בשנת 2012, **דהיינו בחודש אוגוסט 2012, בקירוב.** משמע, לטענת המשטרה החשד הוא למעשים שנעשו **לפני כ-27 חודשים, בקירוב.**
8. כחודשיים לאחר חקירת העותר, נמסר להוריו ע"י החוקרים בתיק – כי התיק הועבר, **בחודש פברואר 2013, בקירוב,** למחלקת התביעות של מחוז ש"י.
9. במקביל, הגיע העותר לפגישות עם קצינת מבחן. כן ראוי לציין, כי חקירת החשדות נעשתה, באופן מעורר שאלה, בתחנת המשטרה שבה משרת כשוטר אביו של אחד הילדים, בהם יוחסה לעותר פגיעה, למרות הפגם הגלוי בהתנהלות כזו; הן למראית עין והן באופן מהותי.
10. משחלפה שנה מאז סיום החקירה ובחלוף תקופת ההתיישנות, פנה ב"כ העותר לראש ענף תביעות ש"י ביום 2.2.2014. בפנייה זו כתב ב"כ העותר:
- 1" מרשי נחקר בחשד לתקיפה סתם. מועד העבירה הנטען היה 10.6.12.
 2. מאז פתיחת התיק, חלפה למעלה משנה **והעבירה התיישנה.**
 3. בדיקה במסוף המשטרתי לימדה כי התיק מופיע ברישומי המשטרה כתיק פתוח והדבר מקשה על הליכי גיוסו של מרשי לצה"ל, בכלל, וליחידה לוחמת, בפרט.
 4. מרשי הינו תלמיד מצטיין ומעולם לא יוחסה לו מעורבות פלילית.

5. בנסיבות אלה, אבקש מכם להורות למשטרה לעדכן את רישום התיק כסגור, ובכל מקרה להימנע מהגשת כתב אישום ללא שימוע, לאחר מתן אפשרות לעיין בחומר החקירה ובטיוטת כתב אישום. **אדגיש** כי דברי אלה נוגעים למרשי בלבד, ללא קשר לכל גורם אחר בתיק.
6. ככל שתישקל האפשרות האחרונה, אבקש לקיים שימוע כזה בדחיפות, שכן חקירת המשטרה הסתיימה לפני זמן רב מאד".

המכתב מצ"ב – נספח א'.

11. משלא נענה המכתב האמור פנה ב"כ העותר למשרדי תביעות ש"י וביקש לברר מה עלה בגורל פנייתו. בתגובה נמסר כי התיק הועבר לפרקליטות מחוז ירושלים.

12. ביום 18.3.2014, לאחר בירור שערך ב"כ העותר במזכירות פרקליטות מחוז ירושלים ולאחר שנמסר לו כי התיק בטיפול של עוה"ד מרינה רוזנפלד, הפנה אליה מכתב שתוכנו כאמור בנספח א'.

המכתב מצ"ב – נספח ב'.

13. משלא נענה מכתבו הנזכר – שב ופנה ב"כ העותר לפרקליטה המטפלת ביום 8.4.2014. הפעם – צירף לפנייתו **צו גיוס שקיבל** העותר.

המכתב מצ"ב – נספח ג'.

14. משלא נענתה גם פנייה זו של ב"כ העותר לפרקליטה – פנה אליה, **בשלישית**, ביום 13.11.14 ובפנייתו ציין:

- 1" פניתי אליך, בעבר, מספר פעמים, בבקשה לקבל החלטה בתיק זה, בעקבות **הנוק העצום** שנגרם למרשי, כתוצאה מהשיהוי.
2. ככל שלא אקבל מענה תוך 7 ימים מהיום, לא יהא מנוס מפנייה לערכאות בנדון".

המכתב מצ"ב – נספח ד'.

15. הזלזול שהיה מנת חלקו של העותר, עד כה, והזלזול בזכויותיו - לא פסח אף על מכתב זה וגם מכתב זה – לא זכה לכל התייחסות, ומכאן עתירה זו.

16. ואולם, במהלך השנתיים שחלפו מאז חקירתו במשטרה, בד בבד עם ההמתנה והציפיה של העורר לסגירת התיק, אירעו מספר דברים :

א. שלושת הילדים שבתקיפתם נחקר העותר המשיכו להגיע לביתו, באופן קבוע, וסה"כ עשרות רבות של פעמים; בביקורים אלה שיחקו השלושה בביתו ועם בני משפחתו משחקים שונים (החל בפינג פונג וכלה בסוני פלייסטיישן), צפו בסרטים ובטלוויזיה ושנים מהם אף ישנו בביתו. חלקם אף בקש לנסוע בטרמפ עם העותר (כאשר העותר הנהג) ואף נסע עימו, בפועל.

ב. העותר המשיך ללמוד במגמת המצטיינים העיונית שבה עשה-חיל עוד לפני חקירתו.

17.

א. ואולם, שעון החול הולך ומתרוקן. מעבר להרגשת המועקה והמצוקה המלוות את העותר מאז נפתחה נגדו החקירה – המדירה שינה מעיניו – עיניו של העותר היו נשואות כל השנים לשירות קרבי איכותי באחת הסיירות בצה"ל או בקורס טיס.

ב. בחודש יולי 2014 קיבל העותר צו ראשון והתייצב בלשכת הגיוס. העותר הביע רצון להיות מופנה לקורס טיס או למבדקים של אחת הסיירות.

באותו שלב הובהר לעותר כי הנתונים האישיים שלו מלמדים כי הוא מתאים לקורס טיס או למבדקים לסיירות.

ג. ואולם, כשבועיים אחר כך זומן העותר, פעם נוספת, ללשכת הגיוס והתבקש להתייחס לתיק החקירה הפתוח נגדו. גם הפעם נמסר לעותר כי נתוניו מלמדים כי הוא מתאים לגשת למבדקי קורס טיס ולמבדקים לסיירות ואולם, כי התיק הפתוח לא מאפשר לקדם זאת.

ד. לפני כחודש הגיעה נציגה מטעם צה"ל, שעניינה סיוע לצעירים המבקשים לשרת שירות איכותי בצה"ל ועידוד גיוס, לבית הספר בו לומד העותר. העותר ביקש את עזרתה בהפנייתו למבדקי טיס ולמבדקי סיירות.

כעבור ימים שבה אליו אותה חיילת ומסרה לעותר כי "עשיתי כמה טלפונים ואמרו לי שאם לא תמחק את התיק במשטרה – לא תוכל להתקבל ליום סיירות אז כדאי שתטפל בזה דרך המשטרה ואז תוכל לקבל את הקורס סיירות".

ה. לפני כשלושה שבועות, במסגרת טיול-בעקבות-לוחמים בו השתתף העותר, ניגש העותר לתחנת-מיטב; במסגרת הטיול מובאים הצעירים-הנבחרים לתחנות של יחידות שונות של צה"ל, וכשמסר העותר את נתוניו תהה נציג צה"ל "איך זה יתכן שאתה לא רשום ליום סיירות?!". לאחר שמסר לו העותר את דבר קיום התיק הפתוח, ערך נציג צה"ל בדיקה ואמר שאם ייסגר התיק, יש לעותר "נתונים מדהימים" ויוכל לגשת לקורס סיירות כבר בחודש ינואר 2015.

ו. כל חבריו הטובים של העותר צפויים לגשת למבדקי הסיירות בחודש ינואר 2015 וקיימת חשיבות מיוחדת לגיוסו במועד זה.

18. התוצאה היא, שחלפו 28 חודשים מאז האירוע נשוא הפרשה, וחרף הגישה העקבית של בית המשפט העליון בסוגיית היחס להעמדה לדין של קטינים והצורך בהכרעה מהירה בעניינם, אין קול ואין עונה.

דיון

19. לעובדת חקירתו של אדם על ידי המשטרה – השלכות שונות על חייו; החל בפגיעה בשמו הטוב, והמשך בפגיעה בכבודו הנגזרת מהמעמד הקשה של חשוד ובהחזקתו תלוי בין שמים וארץ, כל פרק הזמן בו התיק תלוי ועומד נגדו ולהט החרב המתהפכת מונף מעל ראשו.

20. ללהט החרב המתהפכת יש גם משמעויות פחות אבסטרקטיות ממניעת שינה מאזרח ומבני משפחתו, מחשש מפני הבאות וממוראה של אי הודאות: מדובר בהשלכות מעשיות ממשיות ביותר; יכול אדם לאבד את מקום עבודתו, להיות מושעה ממנו, לאבד את הזכאות ללמוד במוסד מסוים או לקבל תואר, לאבד את יכולתו לעסוק בעיסוק מסוים או להתקבל למסגרת כזו או אחרת.

21. העותר ובני משפחתו, כמו גם החברים במעגל המצטיינים של העותר, מנויים על האנשים הרואים בשירות בצה"ל ובתרומה למדינת ישראל – זכות ולא חובה. מבחינת העותר, אי-מיצוי יכולתו בשירות הצבאי, כוללת בחובה פגיעה קשה בכבודו האישי וביכולת ההגשמה והתרומה שלו לחברה.

מאז שהוא זוכר את עצמו מכוון העותר להתגייס לאחת הסיירות בצה"ל או להתגייס לקורס טיס. ואולם, קיומו של התיק הפתוח - עוצר את חייו של העותר, ללא הצדקה; מול עיניו הכלות ניגשים חבריו לימי הכנה לסיירות ולקורס טיס והוא קמל בביתו. הדבר פוגע אף בביטחונו העצמי ומשליך על תפיסתו את עצמו, וכאשר מדובר בקטין בתקופת גיבוש זהותו ואישיותו – לדברים אלה משקל רב, במיוחד.

22. בצד זכות המדינה להעמיד אדם לדין במקרים הראויים, מוטלת עליה חובה לנהוג בכל אדם בהגינות; אין למדינה זכות לתלות אדם בין שמים וארץ. בצד זכותה להעמיד לדין פלילי – מוטלת על המדינה **חובה** לקבל החלטות, בהגינות, תוך ציות להנחיות המחוקק, בתי המשפט והיועץ המשפטי לממשלה.

העותר יטען שהשהיית הכרעה מסוג זה, באופן הנזכר, הינה פגיעה לא מיידתית בזכותו החוקתית של כל אדם לכבוד, מחד, ולמשפט הוגן, מאידך. מדובר בשתי זכויות שבהן הכירה מערכת המשפט הישראלית - כזכויות יסוד.

23. ואם כך באזרחים מן השורה – **בקטינים על אחת כמה וכמה** מוטלת על המדינה חובת זהירות מוגברת.

בית המשפט הוא אביהם של קטינים, כזכור, ומצווה לעמוד על משמר זכויותיהם, במיוחד.

24. הצורך בסיום מהיר, במיוחד, של הליכים פליליים נגד קטינים, בא לביטוי, בין היתר, בהוראת סעי' 14 לחוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 שקבעה תקופת התיישנות מיוחדת של שנה לעבירות, כשבקטינים עסקינן:

”אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין אם עברה שנה מיום ביצועה אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.”

25. יתר על כן, בשנים האחרונות, חלחלה התובנה בדבר עינוי הדין הפסול בעיכוב ההכרעה בתיקי חקירה פתוחים המצויים בפרקליטות. הדבר בא לביטוי בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 (4.1200) לפיה הקובעת כדלקמן (בדילוגים המתאימים):

1. הצורך בזירוז הטיפול בהליכים פלילים

” (א)...אכן כחלק מהרצון לייעל את ההליך הפלילי, קיימת חשיבות רבה בקיצור משך הזמן הנדרש לחקירה המשטרתית של חשודים בעבירה, להכנת כתב אישום על ידי המשטרה או פרקליטות המדינה ולדיון בבית משפט עד להכרעת הדין.

(ב). אכן עינוי דין זה מהווה שיקול מרכזי בצורך לזרז את הליכי החקירה והמשפט. עברייני צפוי לשאת את העונש שיפסוק לו בית המשפט בהתאם לחוק ולנסיבות המקרה, ואין הוא אמור לשאת עונש נוסף של עינוי דין, הנובע מהתמשכות בלתי מוצדקת של ההליכים במשטרה, בתביעה או בבית המשפט.

(ג). על יסוד טעמים אלו וכעניין שבמדיניות, חלוף זמן רב מאז החלה החקירה עשוי לעיתים להיות שיקול לסגירה של תיק פלילי או להימנעות מהגשת ערעור...

(ה). משיקולים אלו, מצוי נושא מניעת הימשכות הליכי חקירה ותביעה מעבר לנדרש על סדר יומם של גורמי החקירה והתביעה, ומעסיקם באופן תדיר במגמה להביא לזירוז ההליכים ככל שהדבר אפשרי.

(ז). אין בהנחיה זו כדי לשנות את המצב המשפטי הנובע מהוראות ההתיישנות הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן חוק סדר הדין הפלילי), או בתוקפו של כתב אישום שהוגש שלא במועדים האמורים בהנחיה זו.

2. סולם עדיפויות

ככלל, יש לפעול למניעת שיהוי בכל מקרה ומקרה. עם זאת, ישנם מקרים בהם ראוי לפעול באופן נחרץ יותר למניעת שיהוי, שכן שיהוי באותם המקרים עלול לגרום נזק גדול יותר. אף כי הדבר תלוי בנסיבות הייחודיות של כל מקרה, ניתן לציין סוגים אחדים של מקרים בהם תהיה, בדרך כלל, חשיבות גבוהה יותר למניעת שיהוי, ובהם:

...

(2). קטין – כאשר החשוד קטין. יש לזכור כי לפי סעיף 14 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, אין להעמיד לדין קטין, אם עברה שנה מיום ביצוע העבירה, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה [סמכות זו הואצלה לפרקליט המדינה ולמשנים לו]. הדבר מבטא את השקפת המחוקק ביחס לעבירות המבוצעות על ידי אדם צעיר, בעת גידולו והתפתחותו. לפיכך, יש חשיבות רבה להקפדה על הבאתו לדין של קטין בהקדם ככל האפשר.

...

(6). נסיבות מיוחדות - כאשר נסיבות מיוחדות הנוגעות לחשוד מצדיקות זאת, כגון, כאשר החשוד הוא תושב חוץ והגיע לישראל לשהות קצרה, או שהוא עומד להתגייס לשירות חובה בצבא או לנסוע לתקופה ממושכת לחוץ לארץ, ויש טעם למאמץ מיוחד כדי לסיים את המשפט לפני המועדים האמורים, על מנת למנוע נזקים נוספים לחשוד כתוצאה מהימשכות ההליך.

(7). נסיבות מיוחדות הגורמות נזק לחשוד – כאשר נסיבות מיוחדות הנוגעות לחשוד גורמות לו נזק או סבל יותר מהרגיל, כגון, כאשר אמצעי התקשורת מדווחים על החשוד והתביעה נגדו ויש חשיבות לבירור אשמו בהקדם האפשרי; כאשר מדובר באיש ציבור בתקופה שלפני בחירות; כאשר מדובר בעובד המושעה מעבודתו; כאשר מדובר באיש עסקים והעובדה שהוא חשוד בעבירה פוגעת קשה במיוחד בניהול עסקו.

3. משך הזמן ממסירת תיק החקירה ועד לקבלת החלטת התובע

...

(א)(2). ככלל, ייתן תובע את החלטתו בעניין תיק חקירה מוקדם ככל האפשר ולא יאוחר מפרקי זמן אלו:

(א)(2)(א). בעבירות מסוג חטא יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך חצי שנה.

(א)(2)(ב). בעבירות מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 12 חודשים.

(א)(2)(ג). בעבירות מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים.

מניין התקופה יחל מיום קליטת התיק בתביעה ועד לקבלת החלטת התובע בדבר העמדה לדין או סגירת תיק, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן חוק סדר הדין הפלילי)."

ההנחיה מצ"ב – נספח ה'.

26. ודוק, עינוי דין הוא מן הנגעים והרעות החולות שזכו לכל גינוי על ידי בית משפט נכבד זה. הדברים באו לביטוי, בין היתר, בדברים שנאמרו בע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל:

"נאשם זכאי שלא להיות נתון במצב מתמשך של עינוי דין. זכות זו זכות מהותית היא, וניהול יעיל ומהיר של ההליכים תורם להגשמתה. הזכות שלא להיות נתון לעינוי דין, יחד עם זכויות אחרות העומדות לנאשם, מסתופפות תחת קורת הגג האיתנה של הזכות להליך ראוי. מימושה של הזכות שלא להיות נתון לעינוי דין הינה מרכיב הכרחי, אף שבו עצמו לא די, להגשמת זכותו של הנאשם להליך ראוי, זכות שלטעמי חוסה היא תחת כנפיו הרחבות של חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו (ראו גם: מ"ח 3032/99 ברנס נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 354, 375; ע"פ 1741/99 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4) 750, 767; ב' אוקון, ע' שחם "הליך ראוי ועיכוב הליכים שיפוטי" המשפט ג (תשנ"ו) 265). כמובן, אין האינטרס בניהול מהיר ויעיל של ההליכים בא לפגוע בזכותו של הנאשם להכין הגנתו כראוי וברי גם כי אין הרצון לייעל את פעילות המערכת השיפוטית בא, ולו כהוא זה, על חשבון זכויותיו המהותיות

והדיוניות, אולם ככלל, סבורני כי אינטרס של הנאשם הוא כי משפטו יתנהל בזריזות ובמהירות, כפי שבואר.

27. לכל האמור יש להוסיף את תכליתה של ההתיישנות בפלילים (שנה, כשמדובר בקטין, כאמור) כפי שתוארה בבג"ץ 6972/96 **התנועה לאיכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה** :

"טעם השיכחה והמחילה מבטא, אם כן, את ההיבט הציבורי. בחלוף הזמן, הולך ופג העניין הציבורי שבהעמדת העברין לדין, עד שניהול ההליך הפלילי מתייטר. ביטויו המובהק של טעם השיכחה והמחילה בהסדר ההתיישנות הוא בכך שתקופת ההתיישנות משתנה בהתאם לחומרת העבירה. בעבירות מסוג פשע קטנה יותר השפעת הזמן על האינטרס החברתי בהעמדה לדין, ולכן תקופת ההתיישנות ארוכה יותר...

הטעם השני להסדר ההתיישנות נעוץ באינטרס הפרטי של העברין. מי שמתנהל נגדו הליך פלילי, בכל אחד מהשלבים עליהם עמדנו, זכאי לכך שהליך זה יסתיים במהירות. אך מובן הוא כי נאשם שמשפטו נפתח, זכאי לכך שהמשפט יסתיים מהר ככל האפשר. זאת מכמה טעמים: **המתח בו נתון כל מי שמתנהל נגדו הליך פלילי; הסטיגמה החברתית הנלווית על-פי רוב למעמד של נאשם בפלילים; שיבוש אורחות החיים של הנאשם ומשפחתו; המשאבים - בממון ובזמן - שנאלץ הנאשם להשקיע לצרכי הגנתו.** זכות זו של הנאשם מקבלת משנה חשיבות במקרים בהם ננקטים נגדו אמצעים לפני שנפסק דינו, דוגמת מעצר, ערובה, או השעיה מתפקיד.

בהקשר זה ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה בפסק דינה :

"הדבר נכון בהקשר להליך שיפוטי, לאחר שהוגש כתב אישום, קל וחומר שנכון הוא בהליך חקירתי בטרם הוחלט אם יוגש נגד החשוד כתב אישום. חזקת החפות העומדת לנאשם כל עוד לא הורשע בדין, נגזרת גם היא מזכות היסוד של האדם לכבוד ולחירות"

לעניין זה יפים הדברים אשר צוטטו בפסק הדין :

"פגיעה חמורה ביותר נגרמת לו לאדם שדינו מתענה מעל לזמן ראוי וסביר המתבקש ומתחייב לשם בירור מתון, צודק ומלא של דין ודברים הבאים בפני בית-המשפט. כך הוא בעניין אזרחי, שאין אדם בא על

זכותו וקניינו אלא כעבור שנים מרובות, ויש שאף למעלה מעשר שנות ציפייה; ומכל שכן כך הוא בעניין פלילי, שצל ההרשעה וגזר-הדין מרחף מעליו שנים על גבי שנים, ועיניו הוא ועיני משפחתו וידידיו רואות וכלות" (מ' אלון, "חוקי-היסוד - עיגון ערכיה של מדינה יהודית ודמוקרטית: סוגיות במשפט הפלילי" מחקרי משפט יג (תשנ"ו) 56 (27).

לסיום, ראויים לציון דברי הנשר הגדול, הרמב"ם, בהלכות סנהדרין פרק כ' הלכה ו':

"לא תעשו עוול במשפט - זה המעוות את הדין ומזכה את החייב ומחייב את הזכאי. וכן המענה את הדין ומאריך בדברים ברורים כדי לצער אחד מבעלי דינים הרי זה בכלל עוול"

28. אין חולק, שלפרקליטות שיקול דעת אם להגיש כתב אישום נגד אדם. ואולם, הכלל הוא שתיק המונח על שולחנה של הפרקליטות יוגש בטרם יתיישן.

חובה על המדינה להחליט על העמדה או אי העמדה לדין (גם בטרם נשקלל את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה), לפני שיתיישן מעשה אתו היא מבקשת לייחס לאזרח.

העותר יטען כי לא מתקבל על הדעת מצב בו החוק קובע תקופת התיישנות של שלוש שנים, לדוגמא, וחרף זאת הפרקליטות לא תגיש כתב אישום בתוך אותה תקופה, ואחר כך תפנה ליועץ המשפטי לממשלה לשם קבלת אישור להגיש כתב אישום לאחר שחלפה תקופת ההתיישנות. ככל שזוהי גישת המדינה – הרי שמדובר בעיוות תפיסתי מאין כמותו, שאין לקבלו.

29. דברים אלה נכונים שבעתיים כשבקטין עסקינן.

30. בענייננו, כשבקטין עסקינן, כאשר חלפה תקופה שבין 10 ל-15 חודשים מאז התיישנו המעשים המיוחסים לעותר (אפילו היה מדובר בעבירות) – מדובר בפרק זמן השקול כנגד מספר שנים לאחר תום תקופת ההתיישנות.

ממילא, יטען העותר כי אי-סגירת התיק, במקרה זה, נגדו – הנה התנהלות לא סבירה בעליל של המדינה המחייבת מתן צו הולם ע"י בית משפט זה.

31. יתר על כן, העורר יטען שאין למדינה זכות להתעלם מפניותיו המבקשות לברר את מצב ההליכים נגדו – ונציגיה מצווים להשיב לפניותיו.

אין מדובר בזכות של נציגי המדינה לשרת את האזרח – כי אם בחובה להשיב לפניותו ולכבדו. פגיעה בכבודו של אדם אינה נמדדת רק בשאלות שברומו של עולם אלא ביחס

היומיומי של הרשות לאזרח; מי שאינו שומר על כבודו של הזולת, בדברים יומיומיים – נגלה אדישות לזכויותיו גם כשמדובר יהיה בשאלות הרות גורל.

התעלמות כמו זו שאפינה את המדינה בעניינו של העותר, מצביעה, למצער, על אדישות לגורלו ולעתידו ואיננו משתמשים בביטויים קשים יותר – לבל נחטא בלשונו.

בכל מקרה, פגיעה זו בזכותו של העותר ליחס של כבוד, בפנייתו לרשות, צועדת בזרועות שלובות, עם אי סגירת התיק נגדו, שאינה אלא פן אחר של אדישות למצבו; אדישות כזו, כאשר **ארבע** פניות מצד קטין המבקש לדעת מה גורלו – זכות להתעלמות, מקוממת ומצביעה על חוסר רגישות.

32. כך או אחרת, כל השיקולים והאיזונים, שבמצב רגיל היו מטים את הכף לסגירת תיק החקירה נגד אזרח-**בגיר** שדינו תלוי ועומד זמן רב, לאחר שחלפה תקופת ההתיישנות – **מתעצמים עת מדובר בקטין.**

כאשר מדובר בקטין מצטיין בכל מובן, המנהל אורח חיים נורמטיבי, ולוחם את מלחמתו לסגירת התיק, על מנת שיוכל להילחם באחת הסיירות לטובת כלל עם ישראל – הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה.

33. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט ליתן צו המורה למדינה לסגור, באופן מיידי, את תיק החקירה נגד העותר בגין המעשים בגינם נחקר; ודאי לאור העובדה שאפילו התרחשו הדברים, בפועל, - הרי שכולם התיישנו, וודאי לאור העובדה שה'מתלוננים' הינם נערים שגם לאחר החקירה, הינם בני בית בביתו של העותר.

34. כן מתבקש בית המשפט לחייב את המשיבה בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד.

אריאל עזרי, עו"ד
ב"כ העותר